

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पुरस्य पुरवर्तिप्राणिनां राक्षसानांस्वामात्यानां वैश्रवणस्य संमतोसिद्धिशेषः ॥ १० ॥ ध्रुवं चिरकालं ॥ ११ ॥ अहंचेति ॥ अनेनरावणवक्त्रबुद्धिः कदापिनकार्या ॥ तथासति सुग्रीवादयोरावणमिव त्वामपिनाशयिष्यंतीतिव्यंग्यं ॥ १२ ॥ १३ ॥ अद्भुतं जगदाश्चर्यभूतं ॥ स्वयंभोरिव अनंतकल्याणगुणस्यभगवतोब्रह्म

ऋक्षराजंचदुर्धर्षजांबवंतंमहाबलं ॥ पश्यप्रीतिसमायुक्तोगंधमादनमेवच ॥ ऋषभंचसुविक्रांतंप्लुवंगंचसुपाटलं ॥ ६ ॥ केसरिशरभं
शुभंशंखचूडंमहाबलं ॥ ७ ॥ येचेमेसुमहात्मानोमदर्थेत्यक्तजीविताः ॥ पश्यत्वंप्रीतिसंयुक्तोमाचैषांविप्रियंरुथाः ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वाच
सुग्रीवमाश्लिष्यचपुनःपुनः ॥ विभीषणमुवाचाथरामोमधुरयागिरा ॥ ९ ॥ लंकांप्रशाधिधर्मेणधर्मज्ञस्त्वंमतोमम ॥ पुरस्यराक्षसा
नांचभ्रातुर्वैश्रवणस्यच ॥ १० ॥ माचबुद्धिमधर्मेत्वंकुर्याराजन्कथंचन ॥ बुद्धिमंतोहिराजानोध्रुवमभ्रंतिमेदिनीं ॥ ११ ॥ अहंचनि
त्यशोराजन्सुग्रीवसहितस्त्वया ॥ स्मर्तव्यःपरयाप्रीत्यागच्छत्वंविगतज्वरः ॥ १२ ॥ रामस्यभाषितंश्रुत्वाऋक्षवानरराक्षसाः ॥ साधुसा
ध्वितिकाकुत्स्थंप्रशशंसुःपुनःपुनः ॥ १३ ॥ तवबुद्धिर्महांबाहोवीर्यमद्भुतमेवच ॥ माधुर्यंपरमंरामस्वयंभोरिवनित्यदा ॥ १४ ॥ तेषामेवं
ब्रुवाणानांवानराणांचरक्षसां ॥ हनूमान्प्रणतोभूत्वाशघवंवाक्यमब्रवीत् ॥ १५ ॥ स्नेहोमेपरमोराजंस्त्वयितिष्ठतुनित्यदा ॥ भक्तिश्च
नियतावीरभावोनान्यत्रगच्छतु ॥ १६ ॥ यावद्रामकथावीरचरिष्यतिमहीतले ॥ तावच्छरीरेवत्स्यंतुप्राणाममनसंशयः ॥ १७ ॥ यच्चै

तच्चरितंदिव्यंकथातेरघुनंदन ॥ तन्ममाप्सरसोरामश्रावयेयुर्नरर्षभ ॥ १८ ॥ णइव ॥ १४ ॥ १५ ॥ नित्यदा सर्वकाले ॥ स्नेहोनाम प्रियायांप्रियस्येवसदा
स्मृतिहेतुः ॥ भक्तिर्नामपरलोकगतित्वेनोपास्यत्वबुद्धिः ॥ नित्यदेत्यनेन जलंविनामत्स्यस्येव क्षणमपितंविनाजीवितुमशक्यत्वंसूचितं ॥ अन्यत्रभावोमागच्छतु विषयांतरेइत्य
र्थः ॥ १६ ॥ तावद्वत्स्यंति त्वत्कथाश्रवणपरमाभ्युत्थादनादित्यभावः नतुतदुत्तरमित्याशयः ॥ वत्स्यंत्वितिपाठेवसंत्वित्यर्थः आर्षःस्यः ॥ एतेनमुक्तिमप्यनादृत्यत्वत्क
थामृतपानमेवाकांक्षितमितिदर्शितं ॥ १७ ॥ ते तव कथारूपं यदेतदिव्यचरितंतदित्यन्वयः ॥ १८ ॥